

М₁: Имаше едно време. То не е джамия, ами като тепе⁸⁵ нещо.

М₂: Не бе!

В: *Като тепе. Как се казва?*

М₁: А-а, няма никва фамилия към него.

М₂: Тва село?!

В: *тепе, некво тепе имало.*

М₂: не, няма.

М₁: Имаше, тука у бай ти Колю-Северняка. Бойко. Тва момче пострада от него. Много ги мачкаха. Направо от мачкане умряха сичките, цялото ссмейство.

В: *Какво?*

М₁: Ми мачкал го!

В: *Кой го е мачкал?*

М₁: **Щото му разваля джамията.** Притискали са ги така на гърдите и до там се погубват сичките.

В: *Няма никой останал?*

М₁: Само една сестричка има.

В: *[...] Ма то е имало нещо там и те са го развалили?*

М₁: Ми то е имало като там, оу, как да ти го обясня... Като джамия също направено. Основи само.

В: *А, само некво такова, къщичка неква?*

М₁: Да, да.

В: *Тепе са му викали, така ли?*

М₁: Да. И при тва положение, като взели да му развалят **всичко и то взело да ги мачка, да ги души.** Един по един. [...] При тва положение тия хора започват да го рушат. И почват да отварат местото, за да могат да си сеят продукцията. То ги притиска всичките, цялото семейство, един по един и ги погубва!

В: *Погубва ги?*

М₁: Да, само тва момиченце Х., тя остана.

В: *Тя нещо да не е била по-различна, че остана?*

М₁: Не че по-различна, а тя е женена и е на друга къща.

С: *И как се казва на такъв дух?*

М₁: Ами, те казват, че **кат' бей** ги с мачкал⁸⁶.

В: *Кат' бей ги е мачкал.*

М₁: И тва нещо, де го е мачкало, то се отразява на цялото тяло. Това да не мож' да вземеш въздух при такова положение, вярвам че ще загубиш... 'ептен от всякъде.

С: *тоя дух е още там?*

М₁: Той си е...

В: *там е той, там. Винаги!*

⁸⁵ Вероятно респондентът бърка думата *tekke* с думата *tepe* (връх; хълм), характерна за Пловдив

⁸⁶ Става дума за външния вид на духа